گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۰۷۷۹۷
دوشنبه ۳ دی ۱۴۰۳ ۱۶:۲۴

روایت راه‌اندازی کارگاه خیاطی توسط مددجوی بانوی سرپرست خانوار

بانوی سرپرست خانوار با راه‌اندازی کارگاه خیاطی به استقلال مالی رسید و برای دیگر زنان سرپرست خانوار نیز شغل ایجاد کرد.

به گزارش خبرنگاران گروه صنعت و تجارت گزارش خبر، ملیحه شریعت، می‎توانست این موفقیت‌ها را کسب نکرده باشد؛ زمانی که درست اول راهش و تازه کارگاه خیاطی را راه انداخته بود متحمل ضرر شد. او اما به دید دیگری به مشکلاتش نگاه می‏کند و پیش می‏رود. ملیحه سرپرست خانواده است و پرانرژی هم مدیر کارگاه خیاطی‎اش است و هم این که از دخترش مراقبت می‏کند. او اما معتقد است که با کمک کمیته امداد امام خمینی (ره) می‌تواند از پس مشکلات بربیاید.

این هم برایش کم است، با این که کارگاه خیاطی بزرگی دارد و افرادی برایش کار می‎کنند، او اما تلاش می‎کند که بیش از، پیشرفت کند و تاکید می‎‏کند که تا به اینجا هم رسیده است، با کمک و یاری کمک امداد بوده است.

این بانوی سرپرست خانوار روزگار پر فراز و نشیبی را گذارنده است، سن و سالی نداشت که ازدواج کرد؛ ازدواجش اما خیلی زود پایان گرفت، زمانی که مادر یک دختر کوچک بود. او می‌گوید که باید خرج خودش و دخترش را درمی‌آورد و زمانی که تازه ۲۰ سال داشت، تصمیم گرفت، خیاطی را به آن علاقه داشت و پیش از این هم یاد گرفته بود، به عنوان شغل انتخاب کند.

چرخ خیاطی داشت و اتفاقا، با همین چرخ خیاطی هم برای مشتری‎هایش لباسی می‎دوخت در خور و به اندازه؛ اما او دوست داشت که بهترین از این عمل کند و کارگاهی داشته باشد برای خودش. کار را که می‎دانست اما توان مالی برای گسترش و توسعه نداشت، به همین دلیل، با پیشنهاد یکی از دوستانش، به سراغ کمیته امداد رفت و درخواست وام اشتغال‌زایی داد. وام او خیلی زود، به نتیجه رسید و او در شهرش، مشهد، وام را گرفت. ملیحه، صبح روز بعد به سراغ خرید وسایل و مواد اولیه شروع کارش رفت. خرید میز، دستگاه‎های اتو و چرخ‏ خیاطی، نخ و پارچه انجام شد تا بعد بتواند کارش را پرانرژی شروع کند؛ اتفاقا این کار هم کرد، افرادی را استخدام کرد و خیلی زود، کارش را شروع کرد اما زندگی روی دیگری به او نشان داد.

شکست پشت شکست

همه چیز خیلی خوب شروع شد. ملیحه هم همه توانش را به کار بسته بود تا بتواند، چرخ کارگاه را با قدرت، بچرخاند. با این حال اما او اول راه و جوان بود و البته که تجربه کافی هم نداشت، همین شد که شروع کارش، با یک ضرر بزرگ شروع شد. او سود نکرد که هیچ، ضرر زیادی را هم متحمل شد. درست است که ملیحه کم‌تجربه و جوان بود اما شاید همین کم‌تجربگی باعث شد که با دید دیگری به مشکلاتش نگاه کند و راهش را طور دیگری، به پیش ببرد.

او می‎گوید: «خیلی زود متوجه شدم که این مشکلات، ضرر مالی، مشکل نیستند و مشکلات دیگری در انتظارم است. به خاطر همین هم دیدم را نسبت به مشکلات تغییر دادم.» او توانش را به کار گرفت و برای شروع کارش، از مشکلات استفاده بهینه هم کرد. دوباره تلاش کرد و کمیته امداد هم در کنارش بود؛ اگر نیاز به آموزش و یادگیری بود، آموزش دید و مدیریت کارگاه خیاطی‎اش را به شکل دیگری، انجام داد. مشکلات و ضررها پیش می‎آمد، یکی‎یکی، برای او مزاحمت ایجاد می‎کردند و پیشرفت کارش‎اش را به تعویق می‎انداختند؛ با این حال اما ملیحه، با تمام توان، مشکلات را پشت سر گذاشت تا به امروز که پرتوان، ۱۶ سال از روزهایی که کارگاهش را راه انداخته است، می‌گذرد. او حالا در کارگاه خیاطی‎اش لباس‏‎های ورزشی می‎دوزد و بانوان سرپرست خانوار برایش کار می‎کنند. او می‎گوید که لباس‌های ورزشی‎اش را خودش طراحی می‎کند، برش می‎زند و می‎‏دوزد. با این حالا

آموزش و استقلال

ملیحه خود بانوی سرپرست خانواده است و از دختر نوجوانش، مراقبت می‎کند. او دوست دارد که قهرمان زندگی دخترش باشد؛ شاید به همین دلیل است که بعد از هر بار زمین خوردن، دوباره توانسته است، بلند شود تا از نو، شروع کند. او اهداف بالایی دارد، این کارگاهش را بزرگ‌تر و حتی طراحی‌های بهتر و جذاب‎تری داشته باشد؛ او می‎گوید که هر روز، به عشق توسعه و پیشرفت، به سرکار می‎رود و طراح‎ها و دوخت‌هایی می‎زند ناب و جذاب.

ملیحه حواسش به بانوانی که شبیه به خودش، سرپرست خانواده هستند، است. او به بانوان سرپرست خانواده آموزش می‎دهد و حالا بسیاری از شاگردانش، شاگردان دیروزش، برای خود کسب‎وکار راه انداختند. او می‏گوید: «خوشحالم، از این که بسیاری از شاگردانم، حالا کار و بارشان از من هم بیشتر گرفته است.»